Z NOTATNIKA WARSZAWY

Przed wyborami prezydiów dzielnicowych rad narodowych

Uchwałą X plenarnej sesji Stołecznej Rady Wielka Warszawa w jej nowych rozszerzonych granicach została podzielona na 11 dzielnic.

Przed Prezydium St. RN oraz całą radą narodową staje zadanie zorganizowania jedenastu dzielnicowych rad narodowych.

W najbliższym czasie na terenie Ochoty, Starego Miasta oraz nowoprzyłączonych terenach ukonstytuowane zostaną nowe rady. Rady te z kolei dokonają wyborów swych prezydiów, które w myśl ustawy o terenowych organach jednolitej władzy państwowej stanowić będą organa wykonawcze i zarządzające w terenie. Rady dzielnicowe wyłonią komisje rad, które sprawować będą w ich imieniu kontrolę społeczną na terenie dzielnic.

Wybory prezydiów rad oraz komisji będą poważnym wydarzeniem dla przyłączonych do stolicy obszarów.

Przed aktywem społecznym tych dzielnic, organizacjami politycznymi i społecznymi staje bardzo poważne zadanie, wprowadzenia do rad najlepszych, ofiarnych ludzi, cieszących się największym zaufaniem mieszkańców tych terenów.

Przed większością nowych rad stają poważne zadania, zadania jeszcze większe niż dotychczas. Do zagadnień, którymi żyły i które w swej codziennej pracy realizowały stare rady dochodzą problemy rolne, a co za tym idzie, walka o wzmacnianie sojuszu robotniczo - chłopskiego, walka o jak najpełniejsze wykonywanie i przekraczanie planów w zakresie produkcji rolnej, kontraktacji trzody chlewnej, a więc walka o wypełnianie przez wieś obowiązku wobec państwa.

Od nowych rad, od właściwej pracy i energii ich prezydiów zależeć będzie rozszerzenie sieci sklepowej, usług socjalnych i komunalnych, dalszy krok naprzód w likwidacji smutnej pozostałości gospodarki kapitalistycznej na tych terenach.

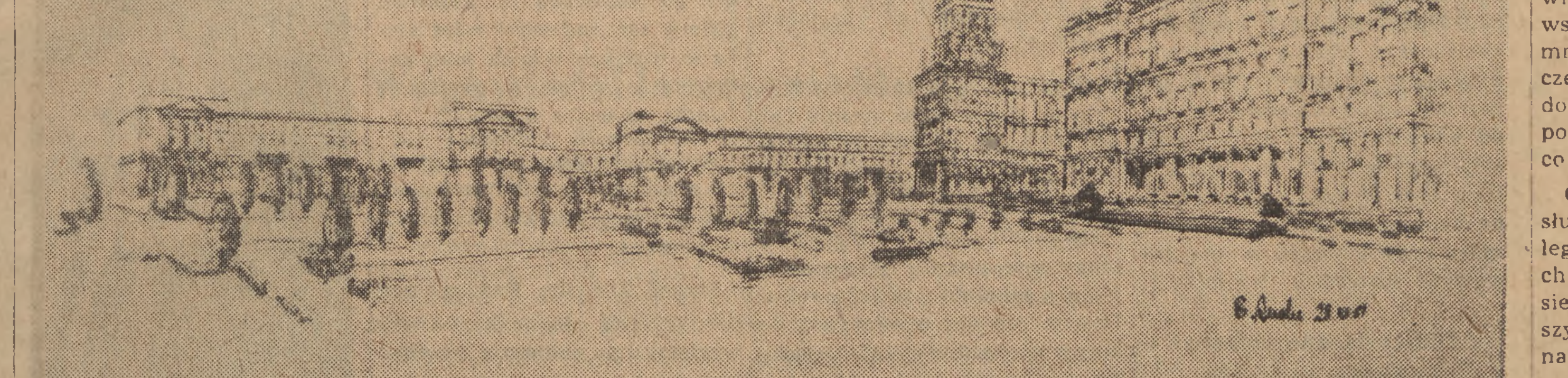
Tym nowym, rozszerzonym zadaniom sprostają tylko takie rady i takie prezydia, w których zasiadać będą najlepsi ludzie. Zadaniom tym sprostają tylko te rady, które w swej codziennej pracy powiązane będą jak najściślej z masami ludności, które pokierują twórczą inicjatywą ludności i reagować będą szybko na jej bolączki. A na X sesji przedstawiciele tej ludności z terenów przyłączonych wskazywali jak wiele inicjatywy przejawiają mieszkańcy.

Przed Prezydium St. RN stają nowe, poważne zadania pomocy, opieki i instruktażu dla nowych prezydiów oraz otaczanie opieką ludzi z prezydiów, którzy w wielu wypadkach od warsztatów pracy przejdą do aparatu władzy.

Struktura nowych dzielnic Warszawy pokrywa się obecnie całkowicie ze strukturą komitetów dzielnicowych PZPR. Jest to duże ułatwienie w pracy KD. Na komitety dzielnicowe naszej partii spada obowiązek szczególnej opieki politycznej rad nowopowstającymi prezydiami rad.

(i)

Ulica Nowotki — arteria wspaniałych gmachów mieszkalnych i zieleni

Rysunek przedstawia widok, od strony ogrodu Krasińskich, na zieleniec, który powstanie na tyłach pałacu Mostowskich. W głębi budynek otaczający rondo-zieleniec, przez który przejdzie od strony ul. Dzielnej ciąg pieszy z Muranowa przez ulicę Świętojerską na Skarpę Wiślaną. W skrzydłach budynku znajdą się pomieszczenia socjalne i kulturalne dla mieszkańców oraz wejście do stacji Metro. Po prawej stronie wielki monumentalny dom mieszkalny rys. inż. arch. B. Andrzejewska

Kiedy we wrześniu br. tysiące warszawiaków podczas społecznej akcji przygotowywały tereny położone wzdłuż ulicy Nowotki, w tym samym czasie opodal, w pracowni architektonicznej prof. Brukalskiego trwały intensywne prace nad rozwiązaniem architektonicznym i urbanistycznym zabudowy tych terenów.

Zadanie nie było łatwe. Ulica Nowotki, stanowiąca naturalne przedłużenie ulicy Marszałkowskiej, jest arterią o dużym nasileniu ruchu kołowego, musi więc posiadać wielkomiejski charakter. Z drugiej strony architektura zabudowy powinna harmonizować z zabytkowym Nowym Miastem, oraz licznymi zabytkowymi budynkami w okolicy, jak pałac Mostowskich, wschodnia ściana placu Dzierżyńskiego, kościółek Bonifratrów.

*

— Wzorów w naszej pracy szukaliśmy niezbyt daleko, bo właśnie w takich budowlach jak pałac Mostowskich, pałac Corazziego na pl. Dzierżyńskiego — mówi inż. arch. S. Szurmak, jeden z współtwórców projektów zabudowy ulicy Nowotki — równocześnie ciągle myśląc o tym, że w projektowanych przez nas domach zamieszkają ludzie

Zwiedzając pracownię, przeglądając rysunki i plany, możemy śmiało udać się w podróż w przyszłość. Podróż ta nie jest zresztą tak bardzo fantastyczna, bo przecież te plany, rysunki, modele w rękach dzielnej załogi Muranowa i Nowego Miasta szybko przeistoczą się w potężne bloki o kubaturze dziesiątków tysięcy metrów sześciennych.

*

Jest rok 1955. Wsiadamy, aby nie tracić czasu, do Metro. Schody wynoszą nas do pięknego holu, mieszczącego się w budynku opodal pałacu Mostowskich. Jest słoneczne południe. Setki mieszkańców Muranowa idą piękną aleją spacerową, biegnącą od ulicy Dzielnej, Świętojerską w kierunku Skarpy Wiślanej. U wylotu ul. Dzielnej okrągłe rondo . zieleniec otoczone przez budynek, w którego skrzydle mieści się stacja metro oraz liczne sklepy. Przez to właśnie rondo przechodzi deptak. 3 kondygnacjowe skrzydła budynku mieszczą urządzenia społeczne dla mieszkańców dzielnicy. Przed budynkiem wielki plac zieleni, łączący się z zielenią ogrodu Krasińskich.

Wychodzimy na ulicę Nowotki. Po dwóch jezdniach, 9 m. szerokości każda, pędzą w obu kierunkach samochody, motocykle, autobusy. Środkiem — na miejscu dawnego torowiska tramwajowego, szeroki pas zieleni. Jezdnie oddzielają od chodników dwa niewiele węższe pasy zieleni. Szerokie chodniki tętnią ruchem. Wielkie magazyny i sklepy, zakłady zbiorowego żywienia mają charakter wielkomiejski. Korzystają z nich nie tylko mieszkańcy okolicznych wielkich bloków, ale również mieszkańcy Muranowa, Mirowa, Żoliborza, Nowego i Starego Miasta, a nawet bardziej odległych dzielnic.

*

Zwartą zabudowę ul. Nowotki przerywa w kierunku północnym szeroka arteria, biegnąca po osi dawnych ulic Franciszkańskiej i Gęsiej. To muranowska trasa W—Z. Ulicą tą płynie szeroki strumień pojazdów w kierunku Woli i Młynowa. Na 4 narożnikach tej ulicy wysokie bloki o bogato zdobionych fasadach. Dalej w stronę wiaduktu żoliborskiego zwarta zabudowa wielkich bloków mieszkalnych o 7 kondygnacjach, aż do nowej ulicy, która przecina ul. Nowotki, w miejscu, gdzie we wrześniu 1951 r. przechodziły tory kolei wywożącej gruz z Muranowa. Zakończeniem tych bloków są dwa mniejsze budynki. Te właśnie budynki harmonizują z zabytkową zabudową ul. Bonifraterskiej. Dogodne rondo umożliwia ruch kołowy w 4 kierunkach. Stąd można się dostać na ulicę prowadzącą do placyku koło pomnika Bohaterów Getta, na ulicę Konwiktorską i Bonifraterską, lub na wielkomiejską ulicę, która połączy Wybrzeże Gdańskie z Powązkami i Wolą. Dalej w stronę wiaduktu ciągnie się pas zieleni od wschodu na zachód, izolujący Muranów i Nowe Miasto od torów kolejowych. W tym też pasie znajduje się stadion ZS Kolejarz.

*

Z wysokości wiaduktu rozciąga się piękna, szeroka perspektywa na cały Muranów i Nowe Miasto. Co przede wszystkim uderza w oczy, to 70-metrowej szerokości ulica Nowotki przedzielona 3 pasami zieleni i jej wspaniałe, wysokie gmachy o bogatym wykończeniu.

Budynki znajdujące się za wschodnią ścianą tej ulicy stopniowo zniżają swą wysokość, przez zabudowę łączącą wielkomiejskie gmachy ul. Nowotki z zabytkowymi 3-kondygnacjowymi kamieniczkami Nowego Miasta. To rozwiązanie pozwoliło stworzyć piękną panoramę również od strony Wisły.

Tu właśnie trwa jeszcze budowa nowych domów. Rysuje się już oś ulicy Wałowej, która spełniać ma rolę gospodarczą dla zaplecza ul. Nowotki. Z tej właśnie ulicy odbywać się będzie zaopatrywanie sklepów w artykuły. Tutaj urządza się dojazd wozów dla potrzeb gospodarczych mieszkańców ul. Nowotki. Podobne dojazdy znajdują się na tyłach zachodniej ściany zabudowy ul. Nowotki.

*

Kalendarz wskazuje rok 1951 Nie ma jeszcze wzdłuż ulicy Nowotki potężnych pięknych bloków. Ale plany naszych architektów przekazane już zostały do rąk załogi Muranowa

Plany wyszły z cichych pracowni architektów na tętniący pracą i życiem plac budowy. Potężne koparki ładują na tych terenach dziesiątki tysięcy ton gruzu. Co parę godzin pociąg naładowany gruzem wyjeżdża z ulicy Nowotki. Inne pociągi wożą tu piasek, cegły. Na razie tylko kołeczki znaczą miejsca, w których rozpocznie się z wiosną wielka budowa. Ale już w drugim kwartale przyszłego roku wyłonią się z ziemi fundamenty. Front robót obejmie całą zachodnią stronę ul. Nowotki A gdy zaczną się wyłaniać nad powierzchnią ziemi fundamenty ostatnich po tej stronie bloków, w oknach pierwszych, od strony pl. Dzierżyńskiego, mieszkańcy zawiesza firanki.

I. GOLIK

Przodująca ZMP-owska brygada Zdzisława Kopcia

Stefan Popis śmieje się prawie do łez, gdy opowiada nam przygodę, jaka spotkała go cztery miesiące temu w fabryce

— Razu jednego, gdy niosłem porcelanową część transformatora usłyszałem z głośnika radiowego, o tego — wskazuje na niewielką, politurowaną skrzyneczkę na ścianie — moje nazwisko I co powiecie? Ta wstrętna skrzynka nazwała mnie bumelantem Koledzy zaczęli się śmiać, a ja zgłupiałem do tego stopnia, że upuściłem porcelanę na ziemię Nie było co zbierać

Grupa młodzieżowców, która słuchała tego opowiadania kolegi wybuchnęła wesołym śmiechem Najmłodszy w brygadzie, siedemnastoletni Waldemar Olszycki aż przysiadł ze śmiechu na jednym z ustawionych w rzędzie transformatorów.

Przyjemnie jest znaleźć się w otoczeniu ZMP-owców, którzy mają dużo poczucia humoru i równie dobrze potrafią weselić się jak pracować.

Brygada młodzieżowa Zdzisława Kopcia jest przodującą, najlepszą brygadą, w Zakładach Wytwórczych Aparatów Wysokiego Napięcia im. Dymitrowa.

*

Kiedyś, każdy z członków brygady brał jeden transformator i składał od początku do końca. Ale Stefanowi Popisowi nie podobał się ten sposób pracy Najpierw obmyślił, a potem zaproponował montaż transformatorów sposobem taśmowym Już pierwszego dnia okazało się, że brygada uzyskała wyższy niż dotychczas procent wyrobienia normy Taśma zespoliła brygadę i doprowadziła do tego, że brygada zaczęła naprawdę żyć zagadnieniem produkcyjnym swego działu Znalazło to wyraz w często odbywających się naradach produkcyjnych, oraz w tym, że brygada brała od kierownika działu okresowy plan i sama rozplanowywała go na swoje, poszczególne stanowiska. Członkowie brygady zaczęli szukać najwłaściwszych sposobów pracy W wyniku tych poszukiwań, młodzieżowcy wprowadzili kilka usprawnień Bardzo cennym okazał się szablon do wiercenia otworów Ścinki preszpanu wyrzucało się kiedyś Ale młodzieżowcy zmienili ten stan. Odkładają ścinki na bok, a kiedy potrzebne są mniejsze kształtki, wówczas wykorzystują ścinki.

*

— Stefan, Waldemar, Stasiek, Hanna, Maciej i inni, tak znają swoją robotę i tak pilnie pracują, że prawie jesteśmy pewni, że naszego odcinka pracy nie zawalimy — mówi brygadzista Zdzisław Kopeć.

Dział transformatorni osiągnął we wrześniu 116.2 procent planu, w październiku 125, a w listopadzie 104.1 procent. W tym samym czasie, młodzieżowcy z tego działu z brygady Zdzisława Kopcia osiągnęli 121, 126 i 117 procent wykonania ich, odcinkowego planu.

*

Członkowie brygady Zdzisława Kopcia nie tylko dobrze pracują, ale i chcą się uczyć. Kiedy zebrali się, aby założyć Kółko Wszechnicy Radiowej i wybrać na przewodniczącego kółka najlepszego i najzdolniejszego spośród siebie, to wybór padł jednomyślnie na Stefana Popisa

— Pomyśleć Jak ten Stefan zmienił się do niepoznania. Przecież to był okropny urwis i kiedyś zdarzało mu się bumelować, a teraz świeci przykładem — mówi brygadzista młodzieżowców.

Pytamy ich o plany na przyszłość.

— Mielibyśmy jeszcze lepsze wyniki w pracy, gdyby nie to, że właściwie współzawodniczymy z samymi sobą. Ale — dodaje po chwili tow. Kopeć — będziemy starać się o to, aby zmobilizować inne brygady do pójścia naszymi śladami. Przecież oni, tak samo jak my, mogą być przodującą brygadą.

S. WIĘCKOWSKI

Wystawa odbudowy i rekonstrukcji Starego i Nowego Miasta

W odbudowanej kamieniczce po stronie Barsa na Rynku Starego Miasta została ostatnio otwarta wystawa odbudowy i rekonstrukcji Starego i Nowego Miasta Na wystawie zgromadzono rysunki i plany historyczne starej Warszawy, akwarele i widoki Vogla i Dahlberga, ilustrujące dzieje starej Warszawy.

Wystawione plany odbudowy najstarszych zabytków stolicy zapoznają zwiedzających z przyszłym wyglądem miasta.

Największe zainteresowanie wzbudza szczegółowa makieta odbudowy Starego Miasta. Model ten, tak jak i cała wystawa, będzie w miarę postępów prac przy odbudowie stale uzupełniany.

W roku przyszłym po ukończeniu planów architektonicznych Nowego Miasta wykonana zostanie makieta pokazująca jak po odbudowie wyglądać będzie ta dzielnica. W roku 1953 przewidziane jest uzupełnienie makiety modelem Zamku Królewskiego.

(kw)

PROGRAMY RADIOWE

PONIEDZIAŁEK 24 GRUDNIA

Program I — na fali 1322 m.

Program dnia 5.55, 15.25, Wiadomości 5.05, 6.00, 7.00, 7.55, 12.04, 16.00, 20.00.

5.10 Koncert, 6.05 Wszechnica Radiowa, 6.25 Aud. dla wsi, 6.35 Duety fortepianowe, 7.20 Pieśni i muzyka ludowa różnych narodów, 8.00 Muzyka, 9.00 „W rocznicę powstania dekabrystów" — aud. w opr. M. Zytockiego, 9.20 Muzyka dla wszystkich, 10.10 Aud. dla dzieci, 10.30 Koncert Ork. P. R. p.d. Wł. Górzyńskiego, 11.15 Muzyka i aktualności, 11.45 Głos mają kobiety, 12.15 Ork. dęte, 12.30 Aud. dla wsi, 12.45 Na swojską nutę, 13.15 Informacje, 13.20 Przerwa, 15.30 Aud. dla świetlic dziecięcych, 16.20 Koncert rozrywkowy p.d. H. Debicha, 17.05 Piotr Czajkowski: Fragm. muzyki do baletu „Dziadek do orzechów", 18.00 „Sonety Krymskie" — A. Mickiewicza, 18.30 Popularne utwory symf., 19.30 Kolędy i pastorałki, 20.30 Koncert Chopinowski, 21.00 Aud. literacka, 21.30 Kolędy i pastorałki w wyk. Chóru P. R. p.d. J. Kołaczkowskiego, 21.50 Muzyka.

Program II — na fali 367 m.

Program dnia 6.00, 13.25, Wiadomości 5.05, 6.30, 7.55, 17.00, 21.00.

6.15 Polskie pieśni, 6.50 Popularne melodie operowe, 7.20 Pieśni i muzyka ludowa różnych narodów, 8.00 Przerwa, 13.30 Muzyka dla wszystkich, 14.30 „Gorące dni" — odc. pow. E. Niziurskiego, 14.50 Wiązanka serenad, 15.00 Aud. PCK dla chorych, 15.30 Aud. dla świetlic dziecięcych, 16.00 Utwory skrzypcowe, 16.20 Dziennik warszawski, 16.35 Popularne suity, 17.05 Piotr Czajkowski: Fragmenty muzyki do baletu „Dziadek do orzechów", 18.00 „Sonety Krymskie" — A. Mickiewicza, 18.30 Popularne utwory symf, 19.30 Kolędy i pastorałki, 20.30 Koncert Chopinowski, 21.00 Aud. literacka, 21.30 Kolędy i pastorałki w wyk. Chóru P. R. p.d. J. Kołaczkowskiego, 21.50 Muzyka, 22.20 „Tym, którzy pracują" — aud. masowa, 22.50 Muzyka rozrywkowa.

WTOREK 25 GRUDNIA

Program I — na fali 1322 m.

Program dnia 7.50, 14.00, Wiadomości 7.00, 8.00, 12.04, 20.00, 23.00.

7.20 Muzyka ludowa różnych narodów, 8.20 Polska muzyka rozrywkowa, 9.10 „Poselstwa Zagłoby" — fragm. pow. H. Sienkiewicza p.t. „Potop", 9.30 Kolędy i pastorałki, 10.00 „Pieśń o ziemi" — montaż sł.-muz. 10.40 Muzyka dla wszystkich, 12.15 Przerwa, 14.05 Aud. świąteczna dla wsi, 14.50 Koncert Chóru i Ork. P. R. p.d. J. Kołaczkowskiego, 15.15 Aud. dla dzieci, 16.00 Kantaty i pieśni, 16.40 Koncert solistów radzieckich, 17.10 Koncert P. R. p.d. J. Gerta, 18.00 Z kraju i ze świata, 18.20 „Gwałtu co się dzieje" komedia A. Fredry, 19.45 Muzyka, 20.30 Koncert, 21.00 „O owczarzu i owcach" — ramotka A. Wilkońskiego, 21.35 Gra Ork. P. R. p.d. J. Cajmera, 22.30 Muzyka, 23.10 Muzyka taneczna

Program II — na fali 367 m.

Program dnia 7.50, Wiadomości 7.00, 8.00, 12.04, 21.00, 23.50.

7.20 Muzyka ludowa różnych narodów, 8.20 Polska muzyka rozrywkowa, 9.10 „Poselstwa Zagłoby" — fragm. pow. H. Sienkiewicza p.t. „Potop" 9.30 Kolędy i pastorałki, 10.00 „Pieśń o ziemi" — montaż sł.-muz., 10.40 Muzyka dla wszystkich, 12.15 Koncert Muzyki Operowej w wyk. Ork. P. R. p.d. A. Rezlera, 12.53 Wiersze A. Mickiewicza, 13.10 d. c. muzyki operowej, 14.05 Aud. świąteczna dla wsi, 14.50 Radiowy Ekspress Wieczorny, 15.05 Kolędy czeskie, 15.15 Aud. dla dzieci, 16.00 „Tradycje i zwyczaje świąteczne" — aud. 16.20 Kantaty i pieśni, 16.40 Koncert solistów radzieckich, 17.10 Koncert w wyk. Ork. P. R. p.d. J. Gerta, 18.00 Melodie Jana Straussa w wyk. Ork. Symf. Radia NRD p. d. Z. Górzyńskiego, 18.40 Muzyka i aktualności, 20.00 Gra Ork. P. R. p.d. K. Turewicza, 20.30 Muzyka, 21.30 Recenzja książki telefonicznej — Antoniego Słonimskiego, 21.35 Gra Ork. Tan. P. R. p.d. J. Cajmera (śpiewa Chór „Czejanda" 22.30 Muzyka, 23.00 Muzyka taneczna.

ŚRODA 26 GRUDNIA

Program I — na fali 1322 m.

Program dnia 7.55, 14.00, Wiadomości 7.00, 16.00, 20.00, 23.00.

7.20 Muzyka, 8.00 Od melodii do melodii, 9.00 „Margines powieści" — opow. Poli Gojawiczyńskiej, 9.30 Muzyka i aktualności, 10.30 Aud. dla wojska, 11.15 Melodie operetkowe, 12.04 Muzyka, 12.15 Przerwa, 14.05 Aud. dla wsi, 14.20 Melodie ludowe (Dzierżanowski), 14.50 „Wielki wódz Chin Ludowych" — pogadanka w rocznicę urodzin Mao Tse-tunga, 15.15 Aud. dla dzieci, 16.20 „Nowy Don Kichot" — słuch. wg. komedii A. Fredry, 18.10 „Pan Tadeusz" — A. Mickiewicza, 18.30 Muzyka, 19.10 Felieton, 19.20 Muzyka taneczna, 20.55 Recital skrzypcowy, 21.00 Nowa szopka krakowska, 22.00 Muzyka taneczna, 23.10 Koncert symf.

Program II — na fali 367 m.

Wiadomości 8.00, 17.00, 21.00, 23.50.

9.00 Koncert organowy, 9.30 Aud. dla dzieci, 9.50 Muzyka ludowa, 10.05 Skrzynka ogólna, 10.20 Wiersze St. Wygodzkiego, 10.50 W rytmie walca, 11.15 Felieton, 11.25 Muzyka klasyczna, 12.04 Muzyka, 12.15 Melodie operetkowe, 13.00 Aud. satyryczna, 13.35 Muzyka, 13.45 Reportaż, 14.00 Koncert symfoniczny p.d. G. Fitelberga, 15.05 Melodie E. Griega, 15.15 Aud. dla dzieci, 16.00 Stylizowana polska muzyka ludowa, 17.20 Muzyka taneczna (Harald), 18.00 „Śnieg" — opow. K. Paustowskiego, 18.15 Tańce słowiańskie Dworzaka, 18.30 „Grzech" — sztuka St. Żeromskiego, 20.00 Koncert Chopinowski, 20.35 Koncert kolęd, 21.35 Muzyka taneczna.

Polskie Radio zastrzega sobie możliwość zmian w programie.

DOKP w Warszawie słabo upowszechnia przodujące doświadczenia w zakresie oszczędności oliwy

W maju tego roku Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych w Warszawie postanowiła zastosować, na próbę, przyrząd do oszczędnego smarowania panwi, wiązarów i korbowodów parowozowych.

Wprowadzenie rozpryskiwacza — tak bowiem nazywa się ten przyrząd, przekazany nam przez towarzyszy z Niemieckiej Republiki Demokratycznej — napotkało na pewne opory. Starzy maszyniści kiwali głowami. Nie dowierzali, że przez milimetrowy otwór przyrządu smarowanie będzie dostateczne. Wielu z nich odniosło się do nowego przyrządu negatywnie.

Maszyniści ZMP-owcy — Mućk i Tarkowski oraz ich pomocnicy Kwiatkowski i Królikiewicz zainteresowali się przyrządem. Obejrzeli, zastanowili się, zbadali sprawę. Doszli do wniosku, że przyrząd jest bardzo pożyteczny. Postanowili zainstalować go na swoich parowozach — Ty 2 1033 i Ty 2 786.

Pierwsze próby wykazały, że wmontowanie przyrządów daje dobre wyniki. Nie wpływa ujemnie na stan panwi, a jednocześnie pozwala osiągnąć około 30 procent oszczędności oliwy w stosunku do dawnego, szpilkowego systemu smarowania.

Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych zbadała stan parowozów Mućka i Tarkowskiego i doszła do wniosku, że przyrząd do oszczędzania oliwy można zastosować i na innych parowozach. Niestety jednak, po tym stwierdzeniu nie wykazała dostatecznej energii, aby wprowadzić przyrząd w użycie. Do chwili obecnej w warszawskiej DOKP zaledwie 25 parowozów typu Ty 2 i Ty 45 „uzbrojono" w przyrząd do oszczędzania oliwy. A szkoda. Bo stwierdzono, że zastosowanie przyrządu daje praktycznie przeciętnie około 28 procent oszczędności oliwy.

Walką o upowszechnienie przyrządu zajmuje się w warszawskiej DOKP jeden człowiek — starszy instruktor Wacław Borkowski któremu pracę tę zlecił wicedyrektor DOKP tow. Jurga.

Nic dziwnego zatem, że praca nad upowszechnieniem przyrządu nie daje takich wyników, jakie powinna.

Takie stanowisko DOKP, w tak ważnej sprawie, jest całkowicie niezrozumiałe. Również niezrozumiała jest postawa organizacji partyjnych służb ruchu, które dotychczas nic nie zrobiły, aby dobre doświadczenia przodujących maszynistów spopularyzować i zachęcić innych towarzyszy do pójścia ich śladami. (w)

Granice 11 dzielnic Wielkiej Warszawy

Plenum Stołecznej Rady Narodowej na X zwyczajnej sesji podjęło uchwałę o podziale stolicy w jej nowych granicach, rozszerzonych rozporządzeniem Rady Ministrów z 5 maja br.

W związku z powiększeniem obszaru stolicy do 39.110 ha i zwiększeniem ludności do ok. 828 tysięcy, powstała konieczność stworzenia 5 nowych dzielnic i przesunięcia granic dzielnic już istniejących. Nowy podział administracyjny Warszawy obejmuje 11 dzielnicowych rad narodowych: Śródmieście, Stare Miasto, Żoliborz, Wola, Ochota, Mokotów, Wilanów, Praga - Śródmieście, Praga-Północ, Praga - Południe i Wawer.

DZIELNICA ŚRÓDMIEŚCIE obejmuje swymi granicami obszar 1.095 ha i zamieszkała jest przez około 94 tysiące ludności.

Granice tej dzielnicy biegną: Od środka mostu Poniatowskiego, wzdłuż al. 3 Maja, następnie osią al. Jerozolimskich do pl. Zawiszy. Stąd granica skręca i biegnie osią ulicy Raszyńskiej, al. Żwirki i Wigury do północnej granicy „ogródków działkowych". Granica ta w kierunku wschodnim idzie północną granicą terenów Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego i Szkoły Głównej Planowania i Statystyki, aż do punktu zetknięcia się z osią ul. Puławskiej. Dalej w kierunku wschodnim ulicami Skolimowską, Chocimską do Parkowej, a następnie osią ulic Podchorążych, Adolfa Suligowskiego i Nowosieleckiej do zetknięcia się z osią ulicy Bartyckiej, a stąd granica skręca w kierunku wschodnim i biegnie osią tej ulicy do przecięcia z drogą polną położoną wzdłuż nieruchomości nr 18 przy ul. Bartyckiej. Osią tej drogi granica biegnie w kierunku północnym i dobiega do Wisły. Od tego zaś punktu skręca w kierunku północno-zachodnim i biegnie środkiem Wisły do punktu zetknięcia z linią osi al. 3 Maja.

DZIELNICA STARE MIASTO obejmuje swymi granicami obszar 1.115 ha z ludnością liczącą około 111 tysięcy mieszkańców

Granice tej dzielnicy biegną od środka koryta Wisły wzdłuż al. 3 Maja i al. Jerozolimskich do pl. Zawiszy. Stąd ulicami Towarową, przez plac Kercelego, ulicą Okopową do granicy południowej cmentarza żydowskiego. Granicą południową tego cmentarza na zachód do ulicy Młynarskiej. Stąd granica biegnie w kierunku północnym osią ulic Młynarskiej, Sołtyka, Wawrzyszewskiej i Ostroroga do zetknięcia się z północną granicą toru linii kolejowej. Odtąd granica biegnie na wschód wzdłuż tego toru do zetknięcia się ze środkiem Wisły i biegnie w kierunku południowo-wschodnim środkiem Wisły do punktu zetknięcia się z osią al. 3 Maja.

DZIELNICA ŻOLIBORZ obejmuje swymi granicami obszar 3.618 ha z ludnością liczącą około 68 tysięcy mieszkańców. W granice tej dzielnicy wchodzą z przyłączonych terenów byłe gromady: Młociny Wieś, Młociny Park, Placówka, Radiowo, Wawrzyszew Nowy, Wawrzyszew Stary, część Wólki Węglowej oraz część Wawrzyszewa - Babice. Granice tej dzielnicy biegną od środka koryta Wisły wzdłuż torów kolei w kierunku zachodnim do ul. Kozielskiej. Stąd granica biegnie w kierunku zachodnim osią ul. Kozielskiej do południowo - wschodniego narożnika cmentarza wojskowego. Stąd granica biegnie południową, a następnie zachodnią granicą tego cmentarza aż do ul. Powązkowskiej, a dalej osią tej ulicy i jej przedłużeniem w kierunku północno - zachodnim. Następnie osią drogi prowadzącej do Izabelina i osią tak zwanej „nowej drogi" dobiega do granic m. st. Warszawy.

Zachodnią granicę tej dzielnicy stanowi granica miasta. Północno-wschodnia granica biegnie środkiem koryta Wisły od granicy miasta do punktu zetknięcia się z północno-wschodnim narożnikiem dzielnicy Stare Miasto.

DZIELNICA WOLA obejmuje swym terenem 3.842 ha z około 72 tysiącami ludności. W granice tej dzielnicy wchodzą również gromady: Groty, Groty Kolonia, Odolany, Miasto - Ogród Jelonki, Chrzanów, Górce Nowe, Górce Stare, część gromady Boernerowo, część gromady Wawrzyszew-Babice.

Wschodnia granica tej dzielnicy biegnie granicą dzielnicy Stare Miasto, (a więc Towarowa, Okopowa, cmentarz żydowski, Młynarska, Sołtyka, Wawrzyszewska, Ostroroga). Północna granica — granicami dzielnicy Żoliborz, (a więc torami kolejowymi, Kozielską, granicami cmentarza wojskowego i Powązkowską). Zachodnią granicę dzielnicy stanowią granice miasta. Południowa granica dzielnicy biegnie południową stroną torów kolei elektrycznej do Żyrardowa (od punktu przecięcia się osi ul. Towarowej z południową stroną tych torów) aż do przecięcia się z osią ul. Mszczonowskiej, a następnie osią ulicy Mszczonowskiej, w kierunku północnym, do zetknięcia się z południową granicą torów kolei Warszawa—Łowicz. Od tego punktu granica biegnie południową stroną tych torów do granicy miasta.

DZIELNICA OCHOTA zajmuje obszar 3.789 ha z ludnością około 77 tysięcy. W granice tej dzielnicy wchodzą gromady: Kolonia Rakowiec, Okęcie, Nowy Służewiec, Zbarz, Opacz Wielki, Opacz Kolonia, Załuski, Gorzkiewki, Raków, Wiktoryn, Salomea, Szczęśliwice, część gromady Szamoty oraz miasto Włochy.

Granice tej dzielnicy biegną od północy, południową granicą dzielnicy Wola, (a więc od przecięcia się osi ul. Towarowej z południową stroną linii kolejowej do Żyrardowa, w kierunku ul. Mszczonowskiej, aż do zetknięcia się z granicą torów Warszawa—Łowicz).

Zachodnią i południową granicę tej dzielnicy stanowią granice miasta.

Wschodnia granica biegnie od pl. Zawiszy, Raszyńską, a następnie osią ul. Żwirki i Wigury do starej granicy miasta i dalej na południe starą granicą miasta i granicą gruntów wsi Gorzkiewki i Wyczółki oraz Krasnowola do granicy miasta.

DZIELNICA MOKOTÓW liczy około 85 tys. mieszkańców i obejmuje teren 3.476 ha. W skład tej dzielnicy wchodzą byłe gromady: Imielin, Grabówek, Grabów, Wyczółki, Krasnowola, Jeziorki Polskie, Jeziorki Nowe, Dąbrówka, Dawidy Poduchowe, oraz część Dawidów.

Północną granicę dzielnicy stanowi południowa granica dzielnicy Śródmieście (a więc linia biegnąca po północnych granicach „ogródków działkowych", terenów Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego i Szkoły Głównej Planowania i Statystyki, Skolimowska, Chocimska do Parkowej i Podchorążych).

Zachodnia granica Mokotowa biegnie wschodnią granicą dzielnicy Ochota (a więc wzdłuż al. Żwirki i Wigury, starą granicą miasta i granicą gruntów wsi Gorzkiewki i Wyczółki oraz Krasnowola).

Południową granicę dzielnicy stanowi granica miasta. Wschodnia granica biegnie od zbiegu ulic Parkowej i Podchorążych początkowo osią ul. Podchorążych, a następnie osią ulic Belwederskiej i Piaseczyńskiej do osi ul. Idzikowskiego, następnie ul. Idzikowskiego w kierunku zachodnim do przecięcia się z osią ul. Pływiańskiej, potem osią ul. Pływiańskiej do przecięcia się z osią ul. Obserwatorów, następnie osią ul. Obserwatorów, do przecięcia się z osią ulic Cisowej i dalej osią ulic Cisowej i Jesionowej do granicy gruntów osiedla Potok, dalej wschodnią granicą gruntów tego osiedla do osi ul. Wilanowskiej, następnie osią ul. Wilanowskiej do ul. Dominikańskiej, dalej osią ul. Dominikańskiej i Wałbrzyskiej do zetknięcia się z przedłużeniem wschodniej granicy cmentarza, a dalej wschodnią granicą cmentarza. Od południowego narożnika cmentarza granica biegnie linią prostą do północno-zachodniego narożnika fortu Służew i zachodnią granicą fortu Służew dobiega do starej granicy miasta. Od tego punktu granica skręca początkowo w kierunku zachodnim, a następnie południowym i biegnie starą granicą miasta, do zetknięcia się z granicą gruntów wsi Imielin. Wschodnią granicą tych gruntów granica dzielnicy biegnie do granicy Lasu Kabackiego i zachodnią granicą tego lasu do południowej granicy miasta.

DZIELNICA WILANÓW zajmuje obszar 7.249 ha, z ludnością liczącą około 44 tysiące osób. W skład dzielnicy wchodzą następujące gromady: Augustówka, Wilanów, Wolica, Zawady, Moczydło, Kabaty, Powsinek, Zamość, Kępa Latoszkowa, Kępa Zawadowska, Lisy, Powsin, Pyry, część gromady Gawroniec, oraz część gromady Bielawa. Północna granica tej dzielnicy biegnie południową granicą dzielnicy Śródmieście (a więc od zbiegu osi ul. Parkowej i Podchorążych, ul. Podchorążych, Suligowskiego, Nowosielecką, do zetknięcia się z osią ulicy Bartyckiej, a stąd skręca w kierunku wschodnim i biegnie osią tej ulicy do drogi polnej, położonej wzdłuż nieruchomości Nr 18 przy ul. Bartyckiej. Osią tej drogi w kierunku północnym dobiega do środka koryta Wisły).

Zachodnia granica dzielnicy Wilanów biegnie wschodnią granicą dzielnicy Mokotów, (a więc od zbiegu ulicy Parkowej i Podchorążych osią tej ostatniej, następnie ul. Belwederską, Piaseczyńską do Idzikowskiego, ulicami Cisową i Jesionową, Wilanowską do cmentarza).

Południową granicę dzielnicy stanowi granica miasta.

Wschodnia granica biegnie środkiem koryta Wisły od granicy miasta do punktu zetknięcia się z południowo - wschodnim narożnikiem granicy dzielnicy Śródmieście.

DZIELNICA PRAGA - ŚRÓDMIEŚCIE zajmuje obszar 1.494 ha z ludnością około 123 tys. osób. W skład tej dzielnicy wchodzą następujące gromady: Targówek, z gm. Bródno, Zacisze z gm. Bródno, Elsnerów z gm. Bródno, Kozia Górka z gm. Bródno oraz część gromady Ząbki z gm. Marki.

Granice tej dzielnicy biegną począwszy od punktu przecięcia się średnicowej linii kolejowej z korytem rzeki w kierunku północno-wschodnim, południową granicą toru kolei średnicowej, dalej południową granicą dworca kolejowego Warszawa Wschodnia i południową granicą torów kolejowych Warszawa Wschodnia — Mińsk Mazowiecki dobiega do granicy miasta.

Północna granica biegnie począwszy od północno-wschodniego narożnika dzielnicy Stare Miasto w kierunku wschodnim, północną granicą toru obwodowej linii kolejowej i linii Warszawa Gdańska—Modlin do punktu zetknięcia się z linią przedłużenia w kierunku zachodnim południowej granicy cmentarza bródnowskiego. Stąd granica biegnie wzdłuż tej linii, a następnie południową i wschodnią granicą cmentarza bródnowskiego do zetknięcia się z południową granicą gromady Stare Bródno. Od tego punktu granica skręca w kierunku wschodnim i południowo - wschodnim i biegnie granicą gromady Stare Bródno do punktu zetknięcia się z granicą miasta.

DZIELNICA PRAGA - PÓŁNOC zajmuje teren liczący 4.683 ha z około 27 tysiącami mieszkańców. Na terenie tej dzielnicy znajdują się dawne gromady: Białołęka Dworska, Białołęka, Tarchomin, Tomaszów, Świdry Stare, Marcelin, Żerań, Wiśniewo, Płudy, Ugory, Henryków, Stare Bródno, Choszczówka, Dąbrówka Grzyb., Dąbrówka Szlachecka oraz część gromad Michałów Grabina, Szamocin, Nowe Dwory.

Południowa granica tej dzielnicy biegnie północną granicą dzielnicy Praga-Śródmieście (a więc granicą toru kolejowego linii obwodowej i linii Warszawa Gdańska — Modlin do punktu zetknięcia się z linią przedłużenia w kierunku zachodnim południowej granicy cmentarza bródnowskiego, a następnie południową i wschodnią granicą b. gromady Stare Bródno do granicy miasta).

Wschodnia i północna granica dzielnicy biegnie granicą miasta, zachodnia środkiem Wisły od granicy miasta do punktu zetknięcia się z granicą dzielnicy Stare Miasto.

DZIELNICA PRAGA-POŁUDNIE zajmuje teren 2.237 ha z około 94 tysiącami mieszkańców.

W skład dzielnicy weszły gromady: Wygoda i Gocławek.

Zachodnią granicę dzielnicy stanowi Wisła. Wschodnią granica miasta. Północną stanowi granica południowa dzielnicy Praga Śródmieście (a więc tor linii średnicowej i tory kolei Warszawa Wschodnia — Mińsk Mazowiecki).

Południowa granica dzielnicy biegnie osią ul. Bluszczowej, południową stroną torów kolejowych Warszawa — Otwock, a następnie osią ul. Kmicica i jej przedłużeniem do kanału a dalej osią kanału do przecięcia się z przedłużeniem południowej granicy lotniska na Gocławku, następnie południową granicą lotniska, linią przedłużenia granicy tego lotniska w kierunku południowo-zachodnim i przecinając drogę miedzeszyńską dobiega do środka koryta Wisły.

DZIELNICA WAWER zajmuje obszar 6.512 ha z około 33 tysiącami mieszkańców.

Na terenie tej dzielnicy znajdują się gromady: Las, Zbytki, Zastów, Wawer Stary, Wawer Nowy, Marysin Wawerski, Anin Stary, Anin Nowy, Międzylesie, Wiśniowa Góra, Zerzeń, Borków, Julianów, Miedzeszyn, Miedzeszyn Nowy, Miedzeszyn Wieś, Radość, Wólka Zerzeńska, Zagóźdź, Falenica, część Zbójnej Góry, Błot, i Michalina.

Północną granicę dzielnicy stanowi południowa granica dzielnicy Praga-Południe (a więc oś ul. Bluszczowej, południowa strona torów kolejowych Warszawa-Otwock, a następnie ul. Kmicica, dalej kanał, granice lotniska na Gocławku). Granicę wschodnią i południową stanowią granice miasta. Zachodnią — Wisła.